

Daf 40: "MODA'AH"

דף מ': "מודעא"

A man lent money to a friend. The borrower gave the *malveh* (lender) his grove as a *mashkon*. The *malveh* would eat from the grove's fruit for a few years and the debt thereby would be erased. The *malveh* worked the field for three years, and when the time frame of the *mashkon* had passed, the *loveh* approached the *malveh* and asked him to return the grove. The arrogant *malveh* responded to the *loveh*: "I want you to sell the grove to me. If you do not agree, I will tell the *Beit Din* that you sold it to me. Since I have been sitting on this land for three years, I already have a "*Chazakah*" (a presumption of ownership).

Is there any possible remedy for the unfortunate borrower? The *Talmud* says that indeed there is. **The *loveh* can deliver a "*moda'ah*"**— going before witnesses -- and say to them: "I do not want to sell my field to the *malveh*. But he threatened me. **Therefore, I am publicly informing you that the upcoming sale is null and void**".

Now, the *loveh* will go to the scoundrel *malveh*, and say to him: "I will sell the field to you". The two execute the sale. Afterward, if the lender goes to the *Beit Din*, the *loveh* can void the sale, since he delivered a "*moda'ah*". **The *malveh* could no longer plausibly claim that he has a *Chazakah*, since if the field had been his for three years why would he have tried to buy it again?**

מעשה באדם שהלוה כסף לחברו, ותמורת ההלוואה הלוה משכן לו את הפרדס שלו, שיאכל מפירותיו שנים אחדות וכך ימחק החוב. המלוה עבד בשדה שלוש שנים ולבסוף כשעברה תקופת המשכון, בא הלוה אל המלוה וביקש שיחזיר לו את הפרדס, אבל המלוה החצוף אמר ללוה המסכן: "אני רוצה שתמכור לי את הפרדס, ואם לא תסכים, אספר לבית דין שמכרת לי אותו, שהרי אני יושב על הקרקע שלוש שנים ויש לי כבר 'חזקה'".

היש פתרון ללוה? התלמוד אומר שכן. הלוה יכול למסור "מודעא" - ילך בפני עדים ויאמר להם: "אינני רוצה למכור את השדה למלוה, אבל הוא הוא אים עלי, ולכן אני מודיע לכם שבאמת המכירה בטלה ומבוטלת".

עתה הוא ילך למלוה הנוכל, ויאמר לו: "אמכור לך את השדה". הם יעשו קנין מכירה ורק אחר כך הלוה ילך לבית דין ויוכל לבטל את המכירה מפני שעשה "מודעא". עכשיו המלוה כבר אינו יכול לטעון שיש לו "חזקה", שהרי אם השדה שלו כבר שלוש שנים, מדוע הוא היה צריך לקנות אותו פעם נוספת?

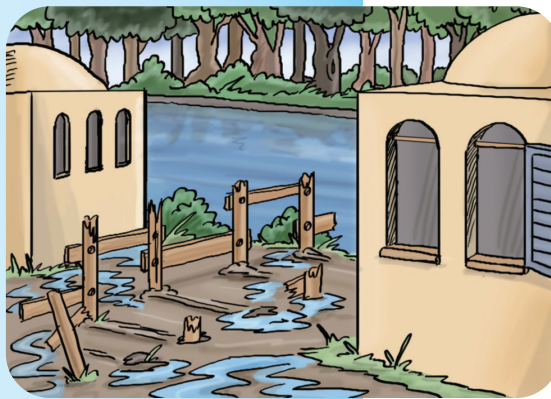
Daf 41: THE FENCE BUILT IN THE WRONG LOCATION

דף מ"א: הגדר שנבנתה במקום הלא נכון

Once, the river rose over its banks and vigorous water currents swept away the fence that separated the field of Rav Anan from that of his neighbor. After the torrential rain passed, Rav Anan and his neighbor built a new fence together.

Several days passed and the neighbor sued Rav Anan in Rav Nachman's *Beit Din* (court). He claimed that, by accident, the new fence was erected inside his property. He wanted the court to order Rav Anan to return the fence to its previous location.

But Rav Anan claimed that his neighbor had built the new fence together with him. Surely, said Rav Anan, that means that he agreed to give up the land he had lost and give it to me as a gift. However, Rav Nachman told Rav Anan that he was incorrect, since the neighbor made a mistake when he acted. **The neighbor had thought that the new fence was placed in the right location** and had no intention of giving up any of the land.

פעם אחת עלה הנהר על גדותיו וזרמי מים חזקים סחפו את הגדר שהפרידה בין השדה של רב ענן לשדה של שכנו. אחרי שהשטפון חלף, הלכו רב ענן ושכנו יחד גדר חדשה.

עברו ימים אחדים והשכן תבע את רב ענן לדין תורה אצל רב נחמן, ונה הוא אמר: "בטעות נקבעה הגדר החדשה בתוך השטח שלי, בבקשה שהרב יאמר לרב ענן שעליו להסכים להחזיר את הגדר למקומה הישן".

אבל רב ענן טען בפני רב נחמן: "הרי אותו שכן בנה את הגדר יחד איתי, ובדאי הוא הסכים לוותר על השטח שהפסיד ולתת לי אותו במתנה". אבל רב נחמן אמר לרב ענן שהוא אינו צודק, מפני שאותו שכן טעה כשעשה כן, כי הוא חשב ששם צריך להיות מקום הגדר והוא לא התכוון באמת לוותר על אותו שטח.

Daf 42: AN ACT OF ACQUISITION

דף מ"ב: מעשה קנין

In order to purchase an item, a house, or an animal, one needs to perform an act of *kinyan* (acquisition). By means of this act, the item legally is transferred from the domain of the seller to that of the buyer. *Metaltelin* (moveable items) can be acquired either through “*meshicha*,” pulling on the item, or “*hag'ba'ha*,” lifting the item, or by one of a few other methods.

How does one acquire land? A buyer acquires land by performing an action on the property that shows he is the new owner. **When a buyer builds fences for a field,** the buyer acquires the land. This is so because only an owner would build a fence around a property. A person would not build a fence for a field that does not belong to him. This type of *kinyan* is called “*Chazakah*,” a proprietary act of holding, because the buyer “holds on to the land”. This is one of the several possible ways to purchase land.

כדי לקנות חפץ, בית או בעל חיים, צריך לעשות מעשה קנין ועל ידי כך הוא עובר מרשותו של המוכר לרשותו של הקונה. מיטלטלין למשל, אפשר לקנות על ידי “משכה” - משיכת החפץ, או “הגבהה” - הגבהת החפץ, ובדרכים נוספות.

יצד קונים קרקע? על ידי קף שהקונה עושה בקרקע מעשים שמראים שהוא הבעלים החדש, בכך הוא קונה את הקרקע. למשל, כשהקונה עושה גדרות לשדה - הוא קונה את הקרקע, כי אדם סתם כף אינו בונה גדר לשדה שאינו שגיר לו. קנין זה מכונה “חזקה”, כי הקונה “מחזיק בקרקע”. זו אחת האפשרויות לקנות קרקע.

Daf 43: “AN INTERESTED PARTY” AND A “PARTY TO A LEGAL CLAIM”

דף מ"ג: “נוגע בדבר” ו“בעל דבר”

Suppose there is an argument between litigants, e.g., a *malveh* (lender), says: “Return my money” and the *loveh* (borrower) answers: “I already returned it to you!” The *Beit Din* says to the *loveh*, “If you have witnesses to verify you returned the money, bring them and we will absolve you”.

If the *loveh* says to the *Beit Din*: “Yes, I have two *eidim* (witnesses). Yaakov saw me return the money — that’s one *eid* (witness) — and I am the second *eid*,” the *Beit Din* will reply, “You cannot serve as a *eid* because you are one of the litigants”. A party to a legal dispute is called a “*Ba'al Davar*”. Neither the plaintiff nor the defendant can function as a witness in his own case.

On this *daf* we learn that not only is a party to the litigation rejected as a potential witness, but that even a “*noge'ah ba'davar*,” (an interested party) is precluded from testifying. The *Talmud* tells a story about residents of a city where a *Sefer Torah* had been stolen and rules that none of those city dwellers may testify in the *Beit Din* regarding the theft. This is so even if they do not own any portion of the stolen *Sefer Torah*, as those individuals are all “*noge'ah ba'davar*”. The city residents each stand to benefit from the return of the *Sefer Torah*. They would then be able to hear the Torah readings. Moreover, if some of the potential witnesses hold partial ownership of the *Sefer Torah*, they certainly would be rejected as witnesses, since they would be *ba'alei davar* parties to the dispute.

בעת שיש ויכוח בין בעלי דין, למשל המלוה אומר: “החזר לי את הכסף” והלווה אומר: “כבר החזרתי לך!”, בית הדין אומר ללווה: “אם יש לך עדים שהחזרת - הבא אותם ונפטור אותך”.

אם הלווה יגיד בבית דין: “כן, יש לי שני עדים. יעקב ראה אותי מחזיר - זה עד אחד, ואני העד השני”, כמוכן שבית הדין יאמר לו: “אתה בכלל לא יכול להיות עד, שהרי אתה אחד מבעלי הדין”. אדם זה מכונה “בעל דבר” - בעל דבר הוא התובע או הנתבע והם פסולים להיות עדים על הנושא.

בדף זה לומדים שלא רק בעל דבר פסול לעדות אלא אפילו “נוגע בדבר”, דהינו מי שרק מרויח מהעדות, גם הוא פסול לעדות. התלמוד מספר על בני עיר שגנבו להם ספר תורה, וקובע שאף אחד מבני העיר אינו יכול להעיד בבית דין על הגנבה, גם אם אין לו בעלות באותו ספר תורה, מפני שהוא “נוגע בדבר” - הוא מרויח מהעדות הזו, שהרי אם יחזר ספר התורה הוא ישמע בו את קריאת התורה. אם יש לאותם עדים שותפות בבעלות על ספר התורה, ודאי שהם פסולים שהרי הם בעלי דבר.

Return my money!

I already returned it to you!

תחזיר את כספוי!

כבר החזרתי לך אותו!

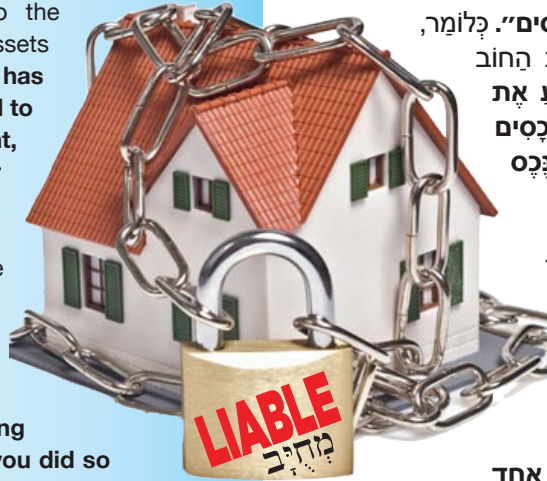
Daf 44: ASSET LIABILITY

דף מ"ד: אחריות נכסים

When a loan is made, there are times **“achrayut nechasim,” (asset liability)** is attached. Reuven borrowed money from Shimon. They wrote a *shtar chov* (promissory note) in front of witnesses stating: “I, Reuven, borrowed \$1,000 from Shimon” and the witnesses signed the document.

Generally, **“achrayut nechasim”** is added to the document. This means that Reuven pledges his assets as collateral for the debt. Therefore, **if Reuven has no money to pay off the loan, Shimon is entitled to collect one of Reuven’s assets in lieu of payment, even if Reuven already sold that item to another individual.**

In such a situation, Shimon would approach the buyer and say: **“My sincerest apologies, but I have achrayut nechasim (from Reuven) on this item. So you must turn that item over to me. Obviously, Reuven must refund the money you paid him for this item, assuming that when you made the purchase from him, you did so conditionally, stating that if one of his creditors comes to collect the land, he needs to return the sale price to you”.**

כאשר מתבצעת הלוואה בין שני אנשים, פעמים ומצטרף אליה מצב של **“אחריות נכסים”**. ראוּבֵן לָוֶה כֶּסֶף מִשְׁמֵעוֹן, וְהֵם כָּתְבוּ שְׁטָר חוֹב עִם עֵדִים: **“אֲנִי רְאוּבֵן לְוִיתִי אֶלְף ש”ח מִשְׁמֵעוֹן”**, ועֵדִים חֲתָמוּ עַל הַשְּׁטָר.

בְּדֶרֶךְ כָּלֵל מוֹסִיפִים בְּשְׁטָר גַּם **“אֲחֵרְיֹוֹת נִכְסִים”**. כְּלוּמַר, שֶׁהַנִּכְסִים שֶׁל שְׁמֵעוֹן אֲחֵרָאִים לְשִׁלֵּם אֶת הַחוֹב שָׁלוּ. לְמִשָּׁל, אִם לְרְאוּבֵן אֵין כֶּסֶף לְפְרוֹעַ אֶת הַהֲלוּאָה, רִשְׁאֵי שְׁמֵעוֹן לְגַבּוֹת אֶחָד מֵהַנִּכְסִים שֶׁל רְאוּבֵן, אֲפִילוֹ שֶׁרְאוּבֵן כָּבַר מִכַּר אֶת הַנִּכָּס לְאָדָם אַחֵר.

בְּמִקְרָה כִּזֶּה שְׁמֵעוֹן נִיגַשׁ אֶל הַקּוֹנֶה וְאוֹמֵר לוֹ: **“אֲנִי מִצְטָעֵר מְאוֹד, אָבֵל עַל הַנִּכָּס הַזֶּה יֵשׁ לִי אֲחֵרְיֹוֹת נִכְסִים וְלֹכֵן עֲלֶיךָ לְהַעֲבִירוֹ אֵלַי. כְּמוֹכֵן, שֶׁרְאוּבֵן חִיב לְהַחֲזִיר לְךָ אֶת הַכֶּסֶף שֶׁשִׁילַמְתָּ לוֹ בְּעַד הַנִּכָּס - וּבִתְנַאי שֶׁכֹּאשֶׁר קִנִּיתָ מִמֶּנּוּ אֶת הַנִּכָּס עֲשִׂיתָ אִתּוֹ תְּנַאי, שְׂאֵם אֶחָד מֵהַמְלוּיִם שֶׁלוֹ יִגְבֶּה מִמֶּךָ אֶת הַקָּרָקַע, הוּא צָרִיךְ לְהַחֲזִיר לְךָ אֶת דְּמֵי הַמִּכְרָה”**.

Daf 45: THE STOLEN DONKEY

דף מ"ה: החמור החטוף

Many years ago, Reuven bought a high-quality donkey with which to make a trip to the *Beit HaMikdash* in Jerusalem. Suddenly, just a few hours into their journey toward Jerusalem, a Roman soldier pounced on Reuven, took the donkey, and said to him: “This donkey is mine! Get out of my way and don’t try to stop me from riding him”.

Reuven had no idea what to do. **He approached the donkey salesman** and asked him to speak to the commander of the Roman legion and prove the donkey was his. Then, hopefully, the officer would command the thieving soldier to return the donkey. But the donkey salesman said: “This is none of my business. After the sale, the donkey belongs to you. You need to work this out on your own”.

Is the salesman right? On this *daf*, we learn that **if one knows with certainty that the donkey had belonged to the seller, he cannot demand that the seller help retrieve the donkey.** However, if there is doubt as to whether the Roman soldier executed a lawful seizure of the donkey, **some contend that we obligate the seller to help the buyer retrieve the donkey by adducing evidence that the sale was legitimate.**

לִפְנֵי שָׁנִים רַבּוֹת, קָנָה רְאוּבֵן חֲמוֹר מְשׁוּבָח כְּדֵי לַעֲלוֹת אִתּוֹ לִירוּשָׁלַיִם לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ. כְּעֵבוֹר שְׁעוֹת אַחְדוֹת כָּבַר רֹכֵב רְאוּבֵן עַל הַחֲמוֹר בְּדַרְכּוֹ לִירוּשָׁלַיִם וּלְפַתַּע הַתְּנַפֵּל עָלָיו חֵיל רוֹמָאִי, נָטַל אֶת הַחֲמוֹר וְאָמַר לוֹ: **“הַחֲמוֹר הַזֶּה שְׁלִי, הִסְתַּלֵּק מֵהַדֶּרֶךְ וְאַל תִּפְרִיעַ לִי לְרוֹכֵב אִתּוֹ”**.

רְאוּבֵן, שֶׁלֹא יָדַע מַה לַעֲשׂוֹת, פָּנָה אֶל מוֹכֵר הַחֲמוֹרִים וּבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ שִׁילַח אֶל מַפְקֵד הַלְגִּיּוֹן הַרוֹמָאִי וְיֹאכִיחַ לוֹ שֶׁהַחֲמוֹר הִיָּה שְׁלוֹ, וְהַמַּפְקֵד כָּבַר יְצִיָּה עַל הַחֵיל הַחוֹטֵף לְהַחֲזִיר אֶת הַחֲמוֹר. אָבֵל מוֹכֵר הַחֲמוֹרִים אָמַר: **“זֶה לֹא עֵסֶק שְׁלִי. אַחֲרֵי הַמִּכְרָה הַחֲמוֹר שְׁלֶךְ וְתִסְתַּדֵּר בְּעֶצְמְךָ”**.

האם המוכר צודק? ובכן, בְּדֶרֶךְ זֶה לּוֹמְדִים שְׂאֵם יוֹדְעִים בְּוַדָּאוֹת שֶׁהַחֲמוֹר הִיָּה שֶׁל הַמוֹכֵר - הוּא אֵינוֹ חִיב לְטְרוּחַ כְּדֵי לְהַחֲזִיר אֶת הַחֲמוֹר. אָבֵל אִם יֵשׁ צֶל שֶׁל סֶפֶק שְׂאוּלֵי בְּאֻמַּת הַחֵיל הַרוֹמָאִי שֶׁחֲטָף אֶת הַחֲמוֹר צוֹדֵק, יֵשׁ שִׁטָּה הַסּוֹבֶרֶת שֶׁמְחִיבִים אֶת הַמוֹכֵר שֶׁיַּעֲזֹר לְהַבִּיאַ רְאִיּוֹת שֶׁהַחֲמוֹר בְּאֻמַּת הִיָּה שְׁלוֹ וְשֶׁהַמִּכְרָה הִיָּתָה כְּדַת וְכִדּוּן.

Daf 46: THE UMBRELLAS THAT WERE SWITCHED

דף מ"ו: המטריות שהוחלפו

Reuven once went with his dad to the *Bar Mitzvah* of one of their cousins. It was a stormy winter night. They bundled up in coats, opened their umbrellas, and marched between the puddles until they reached the hall where the *Bar Mitzvah* was taking place. When the *Bar Mitzvah* ended, Reuven began looking for his umbrella, but could not find it. **It seems someone accidentally took his umbrella and left their own umbrella behind**, since there was a similar umbrella left in the hall that appeared ownerless.

Reuven said to his dad: "What's the problem? **Someone took my umbrella; I'll take this umbrella!**" But his father smiled and said to him: "No, you mustn't! This umbrella is not ours and we won't take it. We learn in *Masechet Bava Batra* that **one does not have permission to take an item belonging to someone else just because one's own possession was taken accidentally**".

פעם, בליל חורף סוער, הלך ראוּבֵן עם אביו לבר מצוה. כשהסתיימה מסיבת בר המצוה, התחיל ראוּבֵן לחפש את המטרייה שלו, אך הוא לא מצא. כנראה מישהו לקח אותה בטעות והשאיר את המטרייה שלו, ובאמת נותרה באולם מטרייה דומה ללא כל בעלים.

אמר ראוּבֵן לאביו: "מה הבעיה? לקחו את המטרייה שלי, אני אקח את המטרייה הזו!" אבל אביו חייך ואמר לו: "חלילה. המטרייה הזו אינה שלנו ולא ניקח אותה. כך לומדים במסכת בבא בתרא, שאין שום רשות לקחת חפץ של מישהו רק בגלל שחפץ שלי נלקח בטעות".

D'VAR TORAH: PARASHAT DEVARIM

דבר תורה: פרשת דברים

The Torah tells us that Moshe was afraid of the war against Og, king of Bashan. God gave Moshe strength by saying: **"Do not fear him, for I have delivered him, and all his people, into your hand."** The Talmud asks why Moshe was afraid of the war against Og? Especially since, just a few verses earlier, God had commanded him to fight Sihon, and there Moshe did not require words of encouragement and support. The Talmud answers that Moshe knew that Og had merits for which he would receive a reward, and it was this merit that caused his concern. Og was the "refugee" who informed Avraham that his nephew Lot had been captured, and because of him, Avraham went to war and rescued Lot from captivity. It was because of this small act performed by Og that Moshe harbored fear. This teaches us how powerful small deeds can be, which we sometimes might not even notice.

התורה מספרת לנו כי משה חשש מהמלחמה בעוג מלך הבשן, והקב"ה מחזק אותו: **"אל תירא אתו כי בידך נתתי אותו ואת כל עמו"**. הגמרא שואלת מדוע משה חשש מהמלחמה בעוג? במיוחד כשמספר פסוקים לפני כן צוה ה' להלחם בסיוחן ושם משה לא היה צריך לדברי חזק ותמיכה? הגמרא עונה שמשה ידע שלעוג יש זכות שהוא עתיד לקבל עליה שכר, ובגללה חשש. עג היה ה"פליט" שהודיע לאברהם שלוט אחינו נשבה, ובגללו יצא אברהם למלחמה וחקץ את לוט מהשבי. על המעשה הקטן הזה של עוג עמדה לו זכות ממנה חשש משה, ודבר זה מלמדנו עד כמה גדול כוחם של הדברים הקטנים, שלעיתים אנחנו אפילו לא שמים לב אליהם.